

24.14x27.52	04/08/2023	הארץ - גلריה	עמ' 60	1	6-87092776
25910	נס - הוצאת ספרסחוריים את הקולות - מאת יורם יומן שוו -				

5 ספויים על עתלייפים

"בני האדם צריכים לחתן לעטלייפים יותר כבוד", אומרת הוטרינרית ומושוררת מאיה ויינברג, שמספרת על חייו החבורה, הרגלי המין ובוויות השינה של היונקים המעוופפים

אני חושבת שאנו, בני האדם, צריכים
להת לעטלייפים יותר כבוד. בוגל והרצתי
להמליץ על "סופרג'ף" – ספר ילדיים
נפלא, חכם ומצחיק של מט קאה, שבמרכוון
עומד עטוף עם כוחות על המציל עכברים
קטנים מהחтол הגдол. וזה מוטיב חשוב,
ההתול, כי הוא אחד הטורפים הכל מסוכנים
לעתלייפים. סופרג'ף הוא חמוד ולא אפל, כמו
שעשוי למשל את באטמן. באטמן לא עושה
שירות טוב לעטלייפים, והוא בסך הכל בנאדם
בחפהושת.

ואיך קשור לכאן הספר "חברת
ברבוריים"?

זה ספר קטן ויפה של ג'ים קראמלי, סופר
ועיתונאי סקוטי, ובחרתי אותו כי התמה
שלו חסוכה לשיחה שלנו. הוא נוטן נקודת
מבט שבין הספרותיות לוואולוגית על שלושה
ברבוריים באגם בסקוטלנד, ומתאר נאנגה את
מה שקורה שם. אני לא רוצה לעשות ספוייה,
אבל מה שאפשר ללמידה מהספר והשתבע
הוא לא דבר נחמד ורחום. לשירוד זה דבר
קשה, וזה נשעה יותר ויתר ויתר קשה בגלגולנו בני
האדם. אנחנו לפעמים שוגים בתפישה של
הטבע. ברומנטי, אבל מי שוחרק חיות יודע
שძמוכר במאבק קיום יום-יוםינו וונטי קשות.
הזכרנו קודם חתולים, אבל זה רק טורף אחד
מנני רבים. חוץ מה יש טפיליים, מחלות,
אסונות אקלים, הרסatti גידול, מציאות
 משתנה והשמדות יומיות. בשקריםים ספר
כה מבאים כמה והשבר לב להיות חיית כה
אבל כדי להתעדוד שמרמתי לסוף ספר שירה.
בחרת את ספרה של הדר לוטן, "נראת
אותה חזחה את זה בחיתם".

אני משארה את השירה את חיים שלי להיות
הדוובן. ומתוך כל ספרי השירה הנפלאים
שים, בחרתי את הספר של לוטן – משורת
הollowait שראה את הטבע בלי הסחות. היא
כתבת את השיר הכה מדויק בעיני שכתב
אי פעם על עטלייפים. הרבה פעמים לוחחים
את הסימבול ולא רואים את העטלייפים עצם,
אבל לוטן באמת רואה אותם באפון מושלים.
היא כתבתת: "חיים דקיקים נחרכים
בפנסים. / בשמיים מתפרצים ויקורי עטלייפים.
/ פטמות בשלות מדימות / בפיקוסים. /
עgebות תנאים וריח חרובים / וכוכבים קרוביים
מאוד. // שעת העטלייפים. / שעת מלאכים. /
הם מוזהים אוטוי / שנה במסicket לבן. // סביב
ראשי לויינינימ הרים. / אקסטטיים מחושבים
/ בחושים חדים. / הם לא יתגנשו כי. / לא
יאחו בשער // כי הם צדים באוויר / והם
יונקים היישר מהעצים / כל מה שהם יודעים.
אהבה ומין / חיים שלמים בולטים חרץ,
ציפה ורעד ואת האמת / יורקים בפניהם". ■

מאיה ויינברג. "באטמן לא עושה שירות טוב לעטלייפים" צילום: דוד בכיר

הרוגאים את הקולות: עטלייפים – בין מיתוס למציאות / יורם יומיטוב
הוצאת מאגנס, 2018

عطלייפים: מסע בעקבות יונק מעופף / יוסי יובל
הוצאת נורת, זמורה, דבר, 2023

סופרג'ף / מט קאר

תרגום מאנגלית: שהם סמיט ואמנון כה. הוצאה לאורת, זמורה, דבר, 2018

חברת ברבוריים / ג'ים קראמלי

תרגום מאנגלית: דורו בורשטיין. ספרי ???, 2023

נראת אוטוך חזחה את זה בחיתם / הדר לוטן

הוצאת אפק, 2020

עופרה רוזנברג

פרי על החיים הסודיים של העטלפת
אייזה יצור הוא?
לעתלייפים יש חיים קשים אבל גם
לראות את זה ולהשל כשת מסתכלת על
עטוף פירות שותה מיץ מנגו בנהת, ואו
متלקק בנהת ומלקק את עצמו בנהת, כולל
את גלגלי העיניים שלו – כוות ארוכה
הלשון שלו. העטליפים הם סקרנים מאוד,
ויש להם חי חברה עשירים ולא אלימים.
אבל לא נושכים. ויש להם גם חי מין בעילם
הם נוחים אחד על השן, מקללים וצוקים,
מאוד, כולל מין אוראלי. לא מזמן קיבלתי
תמונה של עטוף מענג את עצמו, ואין לו בפה
להתיכיבש.

האם העטליפים שאות חוקרת הם
מנוגנים?/
אנחנו לא יודעים עדין. אנחנו בראשית
המחקר. ראיינו בינתאים שבשבוי, הנקה
معدיפה להזוווג עם זכר שני לתה לאכול
פירות מהפה שלו.
יש מין להט"ב?/
כן, אנחנו יודעים את זה כי יש להם קולות
שם ממשיים רק בסקס ואנחנו שומעים את
זה גם מתח קבוצות של זכרים.

כמה צנ"ז עטלייפים יש עולם?
בסדרת העטליפים, שקרים ליה כבירופטריה
(יד כנף יש 33 מיני עטלייפים, יש המון ונini. רק
באرض יש מיני עטלייפים, וכל הסדרה
יש יותר מ-1,400 מינים. ציריך לעשות סדרה
ולבן בחזרתי קודם כל שני ספרי עיון. הראשון
הוא "הרואים את הקולות" של פרופ' יורם
יומיטוב, מכברי הוואולוגים בארץ. זה ספר
כימי וקריא ו גם מודיעיך ועשיר מאוד מבחינה
מדעית. הספר השני לוחק אותנו עוד צעד
אחד קטן הצדיה מהגדע, אבל עדין עם ריגל
עבה במדע: "עטלייפים" של פרופ' יוסי יובל –
ספר טרי שיופץ בספטמבר אבל כבר עיינתי
בו. על עטיפתו מתנוססת תמונה יפה מאוד
של עטוף פירות ממואורייצ'וס. יובל חוקר
עתלייפים, בין היתר במואורייצ'וס – יש לנו
שם חנות מחקר בעילה של עטליימי פירות.

אייזה מין עטלייפים חיים במואורייצ'וס?
העתלייפים שם גדולים פי שלושה ורבבה
מהעתלייפים שלנו. אלה עליה מעתם בגדול
של חתול. הם מטליים צל, בגלל מותת
הכנפיים, וגם מקבל מהםabis באף וחויה
מפרקפת. הספר של יובל משלב סייפורים
מהמחקר המדעי וסיפורים מלאי הומו על
החוויות וההרפקאות שנוצרות במחקר
העתלייפים. ועבודהليلת וצריך להציג

העתלייפים יראה מהעץ האבולוציוני לפני
מיליאון שנה, ואנחנו מסתובבים בה 300 אלף
שנה. רק לזריך השוואת, עבר ח' שנתיים
ועטוף 40 שנה. הרינו של עכברה נمشך
שבועיים וזה של עטלה – חמישה חודשים.
הם לא עכברים ממעופפים. זה נושא רגש
עכברה מלילתה שישיה או שמייניה
אצל חוקרי העטליפים?
בני האדם, מבחינה פילוגנטית, קרוביים
שנה. או לא אותו הדבר.
יותר למקרים מאשר העטליפים. סדרת